

2. Гаврилішин А. П. Медіація як альтернативний спосіб вирішення спорів /А. П. Гаврилішин // Науковий Вісн. Херсон. держ. ун-ту. — 2014. — № 5. —Т. 1. С. 275–278.].

3. Красіловська З. В. Умови застосування медіації для врегулювання спорів із органами публічної влади: вітчизняний та зарубіжний аспекти [Електронний ресурс] / З. В. Красіловська // Зовнішня політика та національна безпека. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2015-4/doc/5/04.pdf>

**Скляр Надія Михайлівна,
к.е.н., старший викладач кафедри
підприємництва і торгівлі,
ДонНУЕТ імені Михайла Туган-
Барановського,
Іоненко Ганна Володимирівна,
асистент кафедри підприємництва
і торгівлі, ДонНУЕТ
імені Михайла Туган-Барановського**

СУЧАСНА СПЕЦИФІКА КОНТРАБАНДИ ДОНЕЦЬКОГО РЕГІОНУ

Під контрабандою (італ. «contrabando», від «contra» – проти та «bando» державний указ) розуміють переміщення товарів і цінностей через державний кордон без відома органів митного контролю.

Контрабанда породжує підвищену суспільну небезпеку, адже вона посягає на встановлений порядок переміщення матеріально-товарних цінностей через кордон і зумовлює збитки для економіки держави, її культурної спадщини, сприяє розвитку тіньових схем тощо [1, с.119-122]

Незаконне переміщення продукції і товарів через державний кордон України, яке особливо активізувалося з початком проведення АТО, має не лише негативний економічний аспект (недоотримання у повному обсязі надходжень до Державного бюджету, стимулювання ведення недобросовісної конкуренції, деформація ринкової кон'юнктури тощо), але й посилює кримінальні аспекти розвитку економіки, що проявляється через активізацію діяльності організованих кримінальних угруповань, цілями яких є отримання неправомірної винагороди [2, с. 58].

Науково-практичні напрацювання вчених у сфері дослідження контрабандних потоків довели, що це явище визначається чіткою антисоціальною спрямованістю, має суспільно-небезпечний характер,

дестабілізує процеси економічного розвитку, формує ризики і загрози для економічної безпеки держави, а саме для таких її складових: зовнішньоекономічної, митної, фінансової, соціальної та воєнно-економічної безпек.

Вдосконалення правових механізмів міжнародної співпраці щодо запобігання та протидії контрабанді за останні роки відбулося завдяки тому, що Україна приєдналася до більшості багатосторонніх угод і договорів з питань протидії транснаціональній злочинності й незаконному обігові зброї та боєприпасів. Водночас брак у міжнародному правовому полі достатнього комплексу загальнообов'язкових норм з питань реалізації суворого контролю за обігом ЛСЗ, ефективного набору санкцій до порушників установленого порядку міжнародних передач зброї та боєприпасів призводить до зростання кількості випадків потрапляння до терористичних угруповань та диверсантів великої кількості сучасної зброї військових зразків, зокрема ПЗРК, як це зараз відбувається на східних теренах України. Ця обставина теж стимулює контрабанду, адже за даними організації Small Arms Survey (Женева, Швейцарія), яка досліджує питання обігу нелегальної вогнепальної зброї, в Україні в нелегальному обігу перебуває вже понад 3 млн одиниць ЛСЗ [3, с. 118].

Одним фактором ускладнення кваліфікації дій контрабанди зі Східних регіонів України є невизначеність вітчизняного законодавства і відсутність синхронізації змін у кримінальному та митному законодавствах питань демаркації державного кордону в період збройного конфлікту з РФ, оскільки «де факто» правоохоронні органи України фіксують переміщення на територію та з території України великої кількості контрабандних товарів, а «де юре» - перетину державного кордону не визначається, так як правовий статус територій, на яких перебувають збройні сили нашої країни, незаконні військові формування, тобто - Автономна Республіка Крим та Севастополь, частина Донецької, Луганської та Херсонської областей, визначається як тимчасово окупована територія і юридичного перетину державного кордону при перетині «лінії розмежування» контрабандних товарів, не стається.

Ці факти ускладнюють розгляд судами справ по даній категорії, реалізацію суворого контролю за обігом ЛСЗ та наркотичних речовин, ефективного набору санкцій до порушників установленого порядку міжнародних передач зброї та боєприпасів та фальсифікують кримінальну статистику сьогодення.

До середини 2015 року контрабанда в АТО перетворилася на цілу індустрію, в яку були залучені не тільки підприємці по обидва боки фронту і

рядові вантажоперевізники, але і підрозділи на блокпостах, а також правоохоронці, які повинні були за службовим обов'язком боротися з цією самою контрабандою.

Зміна асортименту контрабанди до/з зони АТО з 2014 до 2017рр. відбувалася від традиційних вантажів - вугілля, палива, продуктів, цигарок і спиртного, до збільшення обсягу та інтенсивності транзиту наркотиків. Канали нелегального перекидання наркотичних речовин через кордон в АТО, були налагоджені навесні 2015 р. після припинення активних бойових дій на фронті. Переправлялися такі наркотики як - кокаїн, героїн, метамфетамін, таблетки екстазі, LSD, марихуана (у найбільшій кількості). Деякі види наркотиків, що транспортується через зону АТО, мають вітчизняне походження. Наприклад, марихуану десятками кілограмів везуть із західних районів Одеської області. На потік поставлено виробництво марихуани в Миколаївській і в Херсонській областях. Метамфетамін та інші «синтетичні» наркотики доставляють з Польщі та Закарпатської області.

Другим за прибутковістю після наркотиків видом контрабанди через зону АТО є перевезення спиртного і цигарок. У донецькому регіоні виготовлення контрафактних тютюнових виробів на донецькій тютюновій фабриці «Хамадей» було поставлено на промисловий рівень.

Логістика контрабанди фальсифікованого спиртного і цигарок базується на принципі: «З України - сировина, назад - готова продукція». Для виробництва горілки з України цистернами і фурами вивозять спирт, пляшки, пробки і акцизні марки. Різниця в цінах на фальсифіковане спиртне і цигарки в Україні і в Донецьку становить від 50% до 80% [4].

Отже, нагальною необхідністю для протидії контрабанді з донецького регіону є внесення змін до кримінального та митного законодавства з питань демаркації державного кордону в період збройного конфлікту з РФ, та мінімізація вразливості положень Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» щодо застосування корупційних схем.

Список використаних джерел

1. Басель А. Д. Контрабанда в Украине и её влияние на безопасность страны / А. Д. Басель // Правова держава. – 2005. – № 8. – С. 119-122.
2. Волошин В.І. Боротьба з контрабандою на прикордонних територіях як інструмент зміцнення економічної безпеки держави // Соц.-ек.проблеми сучас.періоду України, 2014, Вип. 4(108).- С.58.

3. Антонов К.В., Варава В.В. Актуальні проблеми міжнародного співробітництва щодо запобігання та протидії контрабанді зброї та боєприпасів.// Вісник АМСУ. Серія: “Право”, № 1 (12), 2014, - С.118

4. Владу взяла контрабанда / Юлія Полухіна / № 119 от 24.10.2016 // [Електронне джерело] – Режим доступу: <https://www.novayagazeta.ru>

*Стародуб Дмитро Миколайович,
к.ю.н., с.н.с., НДІ ФП,
Університет ДФС України*

ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ «TAX TRANSPARENT ENTITIES» В КОНТЕКСТІ ТРАНСФЕРНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ

Історично склалося, що населення України не має значного досвіду самостійної незалежної господарської діяльності. Система організації бізнесу в Україні спрямована на уникнення можливих наслідків пов'язаних із неефективністю чи нерентабельністю ведення бізнесу і відповідальністю перед клієнтами та кредиторами. Також поняття ділової репутації дуже часто не застосовне до багатьох суб'єктів господарювання. Тому українська правова система в принципі не має притаманних іноземним суб'єктам господарювання організаційно-правових форм у вигляді LP, LLP, GP, Trust та ін. Деякі автори прирівнюють повні товариства за законодавством України до LLP, проте вони мають явні відмінності. Їх спільні риси відображаються переважно в тому, що всі учасники таких товариств мають право здійснювати діяльність від імені товариства.

З економічної точки зору юридичну особу можливо розглядати як інструмент ведення бізнесу фізичними особами, які володіють корпоративними правами. Таким чином сплату корпоративного податку юридичною особою та сплату податку з дивідендів такі фізичні особи розуміють, як подвійне оподаткування їх доходу. Тому не дивно, що в практиці іноземних суб'єктів господарювання досить широко використовуються «tax transparent entities» або «flow-through entity» компанії, які звільнені від оподаткування податком на прибуток, а дохід оподатковується лише один раз на рівні учасників.

Як наслідок використання «tax transparent entities», з'являється можливість подвійного не оподаткування, що виникає у наслідок різного роду пільг, та організаційних моментів.

Іноземна практика свідчить (Великобританія, США, Канада, Німеччина), що проблема з використанням організаційно-правових форм досить успішно